

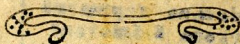

Директор

ЗАКОНИ

- 1) ПРО ПРАВО ПРОДАЖУ ТА КУПІВЛІ ЗЕМЛІ ПОЗА МІСЬКИМИ ОСЕЛЯМИ.
- 2) ПРО ПРАВО НА ВРОЖАЙ 1918 РОКУ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.
- 3) ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦУКРОВИХ ЗАВОДІВ БУРЯКАМИ ВРОЖАЮ 1918 РОКУ.

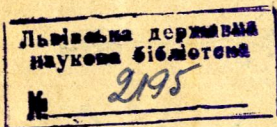

Київ. Липень, 1918.

Державна Друкарня. Володимирська, 46.

X2(24)7 - 62

X620-39(24)

На українським первотворі власноручно написано:
Затверджую. *Павло Скоропадський.*

Київ, 14-го червня 1918 року.

Посвідчив: В. о. Державного Секретаря *Ігор Кістяковський.*

**Ухвалений Радою Міністрів закон про
право продажу та купівлі землі поза
міськими оселями.**

**Одобрений Совѣтомъ Министровъ
законъ о правѣ покупки и продажи
земель, расположенныхъ внѣ город-
скихъ поселеній.**

(„Державний Вістник“ № 15.—16 червня 1918 року).

1. Кожен власник сільсько-господарських та лісових маєтностей, котрі знаходяться на повітах, в тім числі й надільної землі, має право продажу їх без обмеження розміру.

1. Каждый собственникъ расположенныхъ въ уѣздахъ сельско-хозяйственныхъ и лѣсныхъ угодій, въ томъ числѣ и надѣльной земли, имѣетъ право продажи ихъ безъ ограниченія размѣровъ.

2. Державний Земельний Банк набуває сільсько-господарські та лісові маєтності без обмеження кількості їх, але з тим, що Банк розпродує їх на підставах цього закону.

2. Державный Земельный Банкъ приобрѣтаетъ сельско-хозяйственныя и лѣсныя угодія безъ ограниченія размѣровъ, съ тѣмъ, однако, что Банкъ ихъ распродаетъ на основахъ этого закона.

3. Одна фізична, чи юридична особа має право набувати купівлею або даруванням сільсько-господарські участки з тим, щоби розмір належної їй кількості сільсько-господарських маєтностей в межах повітів Української Держави не перевищував 25 десятин.

3. Одно физическое или юридическое лицо имѣетъ право покупкой или дареніємъ приобрѣтать сельско-хозяйственныя участки съ тѣмъ, однако, чтобы размѣръ принадлежащаго ему количества сельско-хозяйственныхъ угодій, расположенныхъ въ уѣздахъ Украинской Державы, не превышалъ 25-ти десятинъ.

4. Земельні Товариства окремих приватних осіб мають право набувати купівлею або даруванням сільсько-господарські участки з тим, щоби кількість набуваної Товариством сільсько-господарської землі не перевищувала тієї кількості, котру мають право набути усі вкупі

4. Земельныя Товарищества отдѣльных частныхъ лицъ имѣютъ право покупкой или дареніємъ приобрѣтать сельско-хозяйственныя участки съ тѣмъ, чтобы количество приобрѣтаемой Товариществомъ сельско-хозяйственной земли не превышало того количества, которое имѣютъ

спільники Т-ва, рахуючи право кожного згідно зі ст. 3-ю цього закону.

На протязі 2-х років по затвердженню купчого запису набута земельним Т-вом маєтність повинна бути розмежована між спільниками Т-ва на одрубні участки згідно зі ст. 3-ю закону.

Коли Земельним Т-вом в двохрічний строк не буде вчинено добровільного розмежування, то таке переводиться відповідною Повітовою Земельною Комісією.

Постанови Комісії по розмежуванню не підлягають оскарженню по суті і визнаються остаточними.

При порушенні Комісією правил цього закону скарги про порушення норм його подаються до Генерального Суду, котрий може скасувати відповідну постанову Комісії.

Видатки Комісії по розмежуванню виправляються з членів Товариства в безсуперечному порядку.

5. Одна фізична, чи юридична особа, а також земельні Товариства окремих фізичних осіб мають право купівлею, або даруванням набувати лісові маєтності в кількості, встановленій в ст. ст. 3 та 4 закону, кожний раз тільки по окремому дозволу Міністра Земельних Справ.

6. Набування сільсько-господар-

право придбати всі в сукупності учасники Товариства з соблюдением по отношению к каждому ст. 3-й сего закона.

В течение двух лет по утверждению купчей крепости приобретенное Товариществом имение должно быть размежевано между участниками Товарищества в отрубные участки с соблюдением правил ст. 3-й сего закона.

При неучинении Товариществом в двухгодичный срок добровольного размежевания, таковое производится соответствующей Уездной Земельной Комиссией.

Постановления Комиссии по размежеванию не подлежат обжалованию по существу и признаются окончательными.

При нарушении Комиссией правил сего закона жалобы о нарушении норм сего закона подаются в Генеральный Суд, который может отменить соответствующее постановление Комиссии.

Расходы Комиссии по размежеванию взыскиваются в бесспорном порядке.

5. Одно физическое или юридическое лицо, а также Товарищества отдельных физических лиц имеют право покупкой или дарением приобретать лесные угодья в количестве, установленном в ст. 3 и 4 закона, каждый раз лишь по особому разрешению Министра Земледелия.

6. Приобретение сельско-хозяй-

ських та лісових маєтностей в розмірах, перевищуючих норми зазначених в ст. 3 і 4, допускається тільки з особливого дозволу Міністра Земельних Справ для громадських, промислових або інших культурно-господарських цілей, докладно зазначених у дозволі.

Покупатель зобов'язан на протязі року з дня затвердження кріпостного акту здійснити зазначені в дозволі цілі.

7. Накладені на відчужених участках заборони, незалежно від того по іпотечних чи інших претензіях вони зроблені, не являються перепонами до відчуження з тим, що: а) по претензіях Іпотечних Банків на покупателя переноситься частина боргу, відповідно до розміру відчуженого участку, б) по претензіях приватних осіб виплачується частина боргу, відповідно до розміру відчужуемого участку. В обох випадках відповідна частина боргу встановлюється арифметичним розкладом загальної суми боргу на загальну кількість десятин вигідної землі.

8. Старші Нотарі, затверджуючи кріпостні акти, пильнують тільки по документах підлеглих їм архівів за виконанням ст. ст. 3, 4, 5 та 7 цього закону.

9. За кожним залишається право захищати в судовому порядку свої права на сільсько-господарські

ственних і лісних угодій в розмірах, перевищуючих норми, указанні в ст. 3-й і 4-й, допускаються лише з особого розрешення М-ра Земледілля для общественных, промышленных, или иных культурно-хозяйственных целей, точно обозначенных в выдаваемомъ разрѣшеніи.

Покупщикъ обязанъ въ теченіе годичного срока со дня утвержденія кріпостного акта осуществить обозначенныя въ разрѣшеніи цѣли.

7. Лежачія на отчуждаемыхъ участкахъ запрещенія, независимо отъ того, по ипотечнымъ или инымъ претензіямъ онѣ наложены, не служатъ препятствіями къ отчужденію съ тѣмъ, что: а) по претензіямъ Ипотечныхъ Банковъ на покупателя переводится часть долга, соотвѣтствующая размѣру отчуждаемаго участка; б) по претензіямъ частныхъ лицъ погашается часть долга, соотвѣтствующая размѣру отчуждаемаго участка. Въ обоихъ случаяхъ соотвѣтствующая часть долга устанавливается арифметическимъ развертаніемъ общей суммы долга на общее количество десятинъ удобной земли.

8. Старшіе Нотаріусы, утверждая кріпостные акты, слѣдятъ только по документамъ подчиненныхъ имъ архивовъ за соблюденіемъ ст. 3-й, 4-й, 5-й и 7-й сего закона.

9. Каждый сохраняетъ право защищать въ судебномъ порядкѣ свои права на сельско-хозяйствен-

та лісові маєтності, незалежно від кількості суперечної землі. Судовий процес, як загальний, так і третейський, не може бути способом обходу ст. ст. 3, 4 і 5 цього закону.

Міністр Земельних Справ має право від імені Української Держави через спеціально уповноважених на те осіб: а) вступати, як третя особа, згідно ст. 665 Статуту цивільного судівництва, у всі процеси про земельні та лісові маєтності в цілях встановлення обходу ст. 3, 4 та 5 закону з вимогою відмови в відповідних позивних вимогах; б) у порядку позиву прохати про визнання відбувшихся судових вироків, хоч-би вони і вступили відносно учасників в них в законну силу, для казни необовязковими з вимогою про обертання маєтності до казни у порядку ст. 11 цього закону.

10. У порядку примусового стягання по іпотечних та приватних боргах сільсько-господарські та лісові маєтності, що знаходяться в межах Української Держави, продаються з прилюдних торгів у порядку маючих нині силу законів Банками та Судовими Установами і купуються без обмеження їх розміру.

Про кожний майбутній прилюдний торг Банки, Судові та інші Установи повинні одночасно з пу-

ня и ліснѣя угодія, независимо отъ количества спорной земли. Судебный процессъ, какъ общій такъ и третейскій, не можетъ, однако, быть способомъ обхода ст. ст. 3-й, 4-й и 5-й сего закона. М-ръ Земледѣлія имѣетъ право отъ имени Украинской Державы черезъ спеціально уполномоченныхъ на то лицъ:

а) вступать въ качествѣ третьяго лица согласно ст. 665 Уст. Гр. Суд. во всѣ процессы о земельныхъ и лісныхъ угодіяхъ на предметъ установленія обхода ст. ст. 3-й, 4-й и 5-й сего закона съ требованіемъ отказа въ соотвѣтствующихъ исковыхъ требованіяхъ; б) въ порядкѣ искового производства просить о призваніи состоявшихся судебныхъ рѣшеній, хотя бы и вступившихъ по отношенію къ участвовавшимъ въ нихъ лицамъ въ законную силу, для казни необязательными съ требованіемъ объ обращеніи имѣнія въ казну въ порядкѣ ст. 11-й сего закона.

10. Въ порядкѣ принудительнаго взысканія по ипотечнымъ и частнымъ долгамъ сельско-хозяйственныя и лісныя имѣнія, находящіяся въ предѣлахъ Украинской Державы, продаются съ публичныхъ торговъ въ порядкѣ законовъ, нынѣ дѣйствующихъ, Банками и Судебными Учрежденіями и покупаются безъ ограниченія ихъ размѣровъ.

О каждомъ предстоящемъ публичномъ торгѣ Банки, Судебныя и иныя учрежденія обязаны одновре-

блікацією повідомляти Повітову Земельну Комісію, у районі діяльності котрої знаходиться продаване з прилюдних торгів майно.

Повітова Земельна Комісія має право опротестувати торги заявою, що прилюдними торгами переводиться обхід норм цього закону.

По силі такого протесту торги припиняються і справа про торги передається в відповідний Окружний Суд, котрий у приватному порядку може по обставинах справи визнати, що цей прилюдний торг направлено до обходу норм цього закону і торги одмінити.

11. У випадку порушення правил ст. ст. 3, 4, 5 і 7 кількість сільсько-господарських та лісових маєтностей, яка перевищує встановлені законом норми, безплатно переходить до казни, при чому вимога про повернення землі до казни, в межах цілком по її вибору, але без порушення одрубного характеру володіння, розрішується в судовому порядку по позовах уповноважених на те Міністром Земельних Справ осіб.

У випадку навмисного порушення ч. 2 ст. 6 все майно в тім же позивному порядку переходить безплатно до казни.

12. Догляд за виконанням цього закону, а також турбота про землеустроїтельні та межеві роботи для

менно съ публикацією увѣдомить Уѣздную Земельную Комиссію, въ районѣ дѣйствій которой находится продаваемое съ публичныхъ торговъ имѣніе.

Уѣздная Земельная Комиссія имѣетъ право опротестовать торги заявленіємъ, что публичными торгами осуществляется обходъ нормъ сего закона.

Въ силу такого протеста торги приостанавливаются и дѣло о торгахъ препровождается въ соотвѣтственный Окружный Судъ, который въ порядкѣ частномъ можетъ по обстоятельствамъ дѣла признать, что данный публичный торгъ направленъ къ обходу нормъ сего закона, и торги отмѣнить.

11. Въ случаѣ нарушенія правилъ ст.ст. 3-й, 4-й, 5-й и 7-й количество сельско-хозяйственныхъ и лѣсныхъ угодій, превышающее установленныя въ законѣ нормы, безвозмездно переходитъ въ казну, причемъ требованіе объ обращеніи излишней земли въ казну, въ границахъ всецѣло по ея выбору безъ нарушенія отрубного характера владѣнія, разрѣшается въ судебномъ порядкѣ по искамъ, предъявляемымъ уполномоченными на то Министеромъ Земледѣлія лицами.

Въ случаѣ умышленнаго нарушенія части 2-й ст. 6-й все имѣніе въ томъ же искомомъ порядкѣ переходитъ безвозмездно въ казну.

12. Надзоръ за соблюденіємъ сего закона, а также забота о землеустроительныхъ и межевыхъ ра-

здійснення цілей цього закону накладається на Повітові та Губерніальні Земельні Комісії". Склад цих комісій і їх устрій будуть визначені окремо.

13. Право спадкоємства земельних маєтностей по закону та по заповіту ні в чім не змінюється.

14. Купчі, дарчі записи, складені до 31-го грудня 1917 року старого стилю належать до затвердження в загальному порядку, без пристосування норм цього закону; у такому-ж порядку підлягають одмітці у реєстрі кріпостних діл данні, зроблені до 31 грудня 1917 року старого стилю.

15. Чинність усіх російських і українських законів, що перечуть цьому законові, під час його існування припиняється.

Голова Ради Міністрів

Ф. Лизогуб.

Міністр Земельних Справ

В. Колокольцов.

ботахъ для осуществленія цѣли сего закона возлагается на Уѣздныя и Губернскія Земельныя Комиссіи.

Составъ этихъ Комиссій и ихъ устройство будутъ опредѣлены особо.

13. Право наслѣдованія земельныхъ угодій по закону и по завѣщанію ни въ чемъ не измѣняются.

14. Купчія, дарственныя крѣпости, совершенныя до 31-го Декабря 1917 года стараго стиля, подлежатъ утвержденію въ общемъ порядкѣ безъ примѣненія нормъ этого закона; въ такомъ-же порядкѣ подлежатъ отмѣткѣ въ реестрѣ крѣпостныхъ дѣлъ и данныя крѣпости, совершенныя до 31-го Декабря 1917 года стараго стиля.

15. Дѣйствія всѣхъ русскихъ и украинскихъ законовъ, противорѣчащихъ этому закону, на время его дѣйствія приостанавливаются.

Предсѣдатель Совѣта

Министровъ *Ф. Лизогубъ.*

Министръ Земледѣлія

В. Колокольцевъ.

На українським першотворі власноручно написано:
Затверджую. *Павло Скоропадський.*
Київ, 27-го травня 1918 року.
Посвідчив: В. о. Державного Секретаря *Ігор*
Кістяковський.

**Ухвалений Радою Міністрів закон про
право на врожай 1918 року на тері-
торії Української Держави.**

**Одобрений Совѣтомъ Министровъ
законъ о правѣ на урожай 1918 года
на территории Украинской Державы.**

(„Державний Вісник“ № 8.—31 травня 1918 року).

1. Право на врожай озимини, посіяної в осени 1917 року земле-власниками, належить власникам цих земель. Право на врожай озимини на землях, які здані в осени 1917 року власниками земель в аренду, належить особам, що взяли ці землі в аренду, при умові виконання умов аренди арендатором.

2. Право на врожай ярини, засіяної весною 1918 р. відповідно наказу Генерал-Фельдмаршала ЕЙХ-ГОРНА від 6-го квітня 1918 року, належить особам, що засіяли ці землі. За це названі особи зобов'язані: а) Повернути власникам землі, а коли земля була в аренді—арендаторам, всі господарські витрати, які власниками, чи арендаторами були зроблені на цих землях після жнив 1917 року, б) виплатити державні та земські податки та повинності, які належать до платні з зайнятої землі на 1918 р., в) крім того, виплатити за користування зайнятими землями власникам чи арендаторам цих земель відповідно врожаю, але не більш $\frac{1}{3}$ частини середньої річної арендної платні за

1. Право на урожай озимихъ хлѣбовъ, засѣянныхъ осенью 1917 года собственниками земель, принадлежитъ собственникамъ этихъ земель. Право на урожай озимыхъ хлѣбовъ на земляхъ, сданныхъ осенью 1917 г. собственниками земель въ аренду, принадлежитъ лицамъ, взявшимъ эти земли въ аренду, при соблюденіи условій аренды арендаторомъ.

2. Право на урожай яровыхъ хлѣбовъ, засѣянныхъ весной 1918 г. соотвѣтственно приказа Генерала-фельдмаршала Эйхгорна отъ 6-го апрѣля 1918 года, принадлежитъ лицамъ, произведшимъ посѣвы на этихъ земляхъ. За это означенныя лица обязаны: а) возмѣститъ собственникамъ земли, или если земля находилась въ арендѣ, арендаторамъ всѣ попесенные собственниками или арендаторами хозяйственные затраты, которыя были ими произведены на этихъ земляхъ послѣ снятія урожая 1917 года; б) уплатить государственные и земскіе податки и повинности, коими обложена занятая земля на 1918 годъ; в) кромѣ того, произвести за пользование занятыми землями владѣль-

роки 1913—1917 за однорідні землі в відповідній місцевості, г) платежі, зазначені в п. п. а) та в) можуть бути вчинені цілком чи частково натурою із урожаю.

3. Ниви, приготовані власниками чи арендаторами під засів буряків, але засіяні другими особами так зле, що нема надії на задовольняючий урожай, належать негайній передачі власникам чи арендаторам по належності при умові видачі посліднім заобов'язань пересіву цих нив буряками не пізніше 9 червня.

4. Врожай з нив, оброблених та засіяних під керуванням призначених земельними комітетами управителів, реманентом та насінням, що належали до власників чи арендаторів і за рахунок послідніх найнятими робітниками, належить власникам чи арендаторам по належності.

5. Спірні питання, які можуть виникнути між власниками та арендаторами з одного боку і тими особами, що запахали землю з другого боку з приводу п. п. а) і в) ст. 2, та в ст. 3 та 4 цього закону, коли питання ці не будуть вирішені взаємною згодою сторін, належить до рішення осібних комісій, які складаються із го-

дамъ или арендаторамъ этихъ земель уплату, соответствующую урожаю, но не свыше $\frac{1}{3}$ части средней годичной арендной платы за годы 1913—1917 за однородныя земли въ данной мѣстности; г) платежи, упомянутые въ п. п. а) и в) могутъ быть произведены полностью или частью натурой изъ урожая.

3. Поля, подготовленные собственниками или арендаторами под посѣвъ свеклы, но засѣянные другими лицами такъ плохо, что нѣтъ надежды на удовлетворительный урожай, подлежатъ немедленной передачѣ собственникамъ или арендаторамъ по принадлежности, при условіи дачи послѣдними обязательства пересѣва этихъ полей свеклой, не позже 9-го іюня.

4. Урожай съ полей, обработанныхъ и засѣянныхъ подъ руководствомъ назначенныхъ земельными комитетами управителей, инвентаремъ и сѣменами, принадлежавшими собственникамъ или арендаторамъ и за счетъ послѣднихъ наемными рабочими, принадлежитъ собственникамъ или арендаторамъ по принадлежности.

5. Спорные вопросы, могущіе возникнуть между собственниками или арендаторами, съ одной стороны, и засѣявшими землю лицами, съ другой стороны, по поводу п. п. а) і в) ст. 2 и въ ст. ст. 3 и 4 настоящего закона, если эти вопросы не будутъ разрешены взаимнымъ соглашеніемъ сторонъ, подлежатъ разрешенію особы-

лови, який призначається Міністром Земельних Справ на кожний мировий участок, а при недостаті служачих Міністерства Земельних Справ по згоді Міністрів Земельних Справ та Справ Судових з числа служачих судового відомства і двох членів, із яких один обирається місцевою організацією землевласників, а другий сходами сільських громад, для оборони інтересів осіб, що зробили засів. Призначення голов та вибори членів Комісії повинно бути переведено негайно.

6. Закон цей перевести в життя по телеграфу.

Голова Ради Міністрів

Ф. Лизогуб.

Міністр Земельних Справ

В. Колокольцов.

ми комісіями, состоящими изъ председателя, назначаемаго Министромъ Земледѣлія на каждый мировой участокъ и при недостатѣ чиновъ Министерства Земледѣлія по соглашенію — Министровъ Земледѣлія и Юстиціи изъ числа чиновъ судебного вѣдомства и двухъ членовъ, изъ коихъ одинъ избирается мѣстной организаціей землевладѣльцевъ, а другой — сходами сельскихъ обществъ, для защиты интересовъ лицъ, произведшихъ посѣвы.

Назначеніе председателей и избраніе членовъ комиссій должно быть произведено немедленно.

6. Законъ этотъ провести въ жизнь по телеграфу.

Предсѣдатель Совѣта

Министровъ *Ф. Лизогубъ.*

Министръ Земледѣлія

В. Колокольцевъ.

На українськiм первотворi власноручно написано:
Затверджую. *Павло Скоропадський.*
Київ, 14-го червня 1918 року.
Посвідчив: В. о. Державного Секретаря *Юр*
Кістяковський.

**Ухвалений Радою Міністрів закон про
забезпечення цукрових заводів буря-
ками врожаю 1918 року.**

**Одобрений Совѣтомъ Министровъ
законъ объ обезпеченіи сахарныхъ за-
водовъ бураками урожая 1918 года.**

(„Державний Вістник“ № 15.—16 червня 1918 року).

В доповнення закону від 27-го травня 1918 року про право на врожай на території Української Держави постановити:

1. Врожай буряків, посіяних на власних землях цукрових заводів, чи ними арендованих, незалежно від підстав, на котрих посів переведено, являється власністю відповідних цукрових заводів.

2. Посівщикам буряків на зазначених у ст. 1 землях надається право чи негайно передати засіяні ними землі до розпорядження заводів, чи самим здійснити врожай з засіяних земель і передати його заводам після здійснення.

3. У випадку негайної передачі земель заводам управління останніх повинні виплатити посівщикам платню, згідно з добровільною умовою з ними, за оброблення землі та вартість насіння; при передачі-ж заводам готового врожаю буряків управління заводів у тому-ж порядку виплачують посівщикам вар-

Въ доповненіє къ закону отъ 27-го мая 1918 г. о правѣ на урожай на території Украинской Державы постановлено:

1. Урожай бураковъ, посѣяныхъ на земляхъ, принадлежащихъ сахарнымъ заводамъ, или арендованныхъ ими, независимо отъ условій производства посѣва, является собственностью соотвѣтствующихъ сахарныхъ заводовъ.

2. Лицамъ, посѣявшимъ бураки на указанныхъ въ ст. 1 земляхъ, предоставляется право, либо немедленно передать засѣянные ими земли въ распоряженіе заводовъ, либо самимъ собрать урожай на засѣянныхъ земляхъ и по окончаніи сбора передать его заводамъ.

3. Въ случаѣ немедленной передачи земель заводамъ, управления послѣднихъ обязаны уплатить лицамъ, производившимъ посѣвы, деньги по добровольному соглашенію съ ними за обработку земли и за стоимость посѣянаго; при передачѣ же заводамъ готоваго урожая бураковъ управления заводовъ въ томъ же порядкѣ выплачивають

тість його, згідно з середніми цінами для кожної місцевости.

4. Коли добровільних умов не буде складено, розмір належних до виплати посівщикам сум установлюється окремими комісіями, зазначеними в ст. 8 цього закону.

5. Посівщики буряків на власних землях, чи на землях ними арендованих, котрі склали умови з заводами про приставку буряків, зобов'язуються виконати ці умови і здати врожай буряків тим тільки заводам, з котрими вони склали умови.

6. У випадку відмовлення осіб, котрі склали умови з заводами про приставку буряків, відповідно оброблювати площу бурякового засіву, заводам надається право взяти засіяну землю до свого розпорядження з тим, щоб власникові землі було виплачено арендну платню за землю, а посівщику буряків його витрати на засів їх.

7. Умови про приставку буряків, які було складено Земельними Комітетами чи другими організаціями після видання 3-го Універсалу супроти постанов, зазначених у цьому законі, вважати не дійсними.

8. Вирішення виникаючих з при-

лицамъ, производившимъ посѣвы, стоимость его согласно среднимъ цѣнамъ для каждой мѣстности.

4. Если добровольнаго соглашенія не будетъ достигнуто, то размѣръ суммъ, подлежащихъ уплатѣ лицамъ, производившимъ посѣвы, устанавливается особыми комиссиями, указанными въ ст. 8 этого закона.

5. Лица, посѣявшія бураки на собственныхъ или арендованныхъ ими земляхъ и заключившія договоры съ заводами о поставкѣ бураковъ, обязуются выполнить эти договоры и сдать урожай бураковъ только тѣмъ заводамъ, съ которыми они заключили договоры.

6. Въ случаѣ отказа со стороны лицъ, заключившихъ договоры съ заводами о поставкѣ бураковъ, соотвѣтствующимъ образомъ обрабатывать площадь засѣянную бураками, заводамъ предоставляется право взять засѣянную землю въ свое распоряженіе съ тѣмъ, чтобы собственнику земли была выплачена арендная плата за землю, а лицу, посѣявшему бураки, были возвращены его затраты на посѣвъ ихъ.

7. Условія поставки бураковъ, которыя были выработаны Земельными Комитетами или другими организациями послѣ изданія 3-го Универсала и которыя противорѣчатъ правиламъ, установленнымъ въ этомъ законѣ, считать недействительными.

8. Рѣшеніе возникающихъ при

воду переведення в життя цього закону суперечок по взаїмних претензіях поміж посівщиками, власниками та цукровими заводами, накладається на окремі комісії, організовані на підставі ст. 5 закону про право на врожай 1918 року, з допущенням до їхнього складу представників цукрових заводів на паритетних підвалинах з іншими членами цих комісій.

Рішення цих комісій остаточні і виконуються порядком, установленим для переведення в життя рішень Мирових Судових Інституцій.

Голова Ради Міністрів

Ф. Лизогуб.

Міністр Земельних Справ

В. Колокольцов.

проведенні в життя цього закона спорів по взаимным претензіям между лицами, производившими посѣвы, собственниками и сахарными заводами, возлагается на особия комиссии, организованныя на основаніи статьи 5 закона о правѣ на урожай 1918 года, съ допущеніемъ въ ихъ составъ представителей сахарныхъ заводовъ на равныхъ началахъ съ другими членами этихъ комиссій.

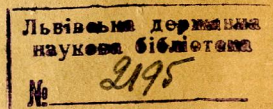
Постановленія этихъ комиссій окончательны и исполняются въ порядкѣ, установленномъ для приведенія въ исполненіе рѣшеній Мировихъ Судебныхъ Установленій.

Предсѣдатель Совѣта

Министровъ *Ф. Лизогубъ.*

Міністръ Земледѣлія

В. Колокольцевъ.

Р
А 2195